

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Anatolie Donțu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Donțu Anatolie împotriva Comisiei Electorale Centrale, terț Partidul Politic „Liga Orașelor și Comunelor” cu privire la anularea parțială a hotărârii nr. 3886 din 30 august 2025,

împotriva hotărârii din 5 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-652/25
PIGD 2-25125016-01-3ra-09092025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia primei instanțe nu constituie un temei de casare a ei.

Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

11 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Anatolie Donțu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 septembrie 2025, prin poșta electronică, Anatolie Donțu a depus la Curtea de Apel Centru o acțiune împotriva Comisiei Electorale Centrale, solicitând:

- anularea parțială a Hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 3886/2025, în partea privind excluderea candidatului de la poziția nr. 52;
- menținerea acestuia în lista Partidului Politic „Liga Orașelor și Comunelor” pentru alegerile parlamentare din 28 septembrie 2025.

2. Reclamantul a indicat că, prin Hotărârea nr. 3886/2025, Comisia Electorală Centrală a dispus modificarea listei de candidați a Partidului Politic „Liga Orașelor și Comunelor”, prin excluderea candidatului de la poziția nr. 52 și avansarea candidaților de la pozițiile următoare.

3. Anatolie Donțu menționează că decizia Comisiei Electorale Centrale a fost întemeiată pe actul Autorității Naționale de Integritate nr. 282/09 din 30 iunie 2022 și pe încheierea Curții Supreme de Justiție din 3 aprilie 2024, reținându-se că persoana vizată ar fi decăzut din dreptul de a candida.

4. Cu toate acestea, prin răspunsul oficial al Autorității Naționale de Integritate nr. 07/7240 din 13 august 2025, s-a precizat în mod expres că persoana vizată „este în drept să candideze la orice funcție electivă, cu excepția funcției de primar”.

5. În consecință, reclamantul susține că constatarea Comisiei Electorale Centrale este contrară interpretării Autorității Naționale de Integritate și restrânge în mod nejustificat dreptul constituțional de a fi ales.

6. În drept, reclamantul invocă prevederile art. 38 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 16 alin. (2) lit. d) din Codul electoral, art. 5 și 6 din Legea nr. 132/2016, precum și jurisprudența Curții Constituționale (HCC nr. 2/2015; HCC nr. 2/2024) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Tănase c. Moldovei, 2010).

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

7. Curtea de Apel Centru prin hotărârea din data de 5 septembrie 2025 a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Donțu Anatolie.

8. Instanța de fond a reținut că particularitățile privind desemnarea și înregistrarea candidaților la alegerile parlamentare sunt reglementate de

Regulamentul Comisiei Electorale Centrale, aprobat prin Hotărârea nr. 1204/2023, cu modificările ulterioare.

9. Prin Hotărârea nr. 3828/2025, Comisia Electorală Centrală a înregistrat 52 de candidați la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova pe lista Partidului Politic „Liga Orașelor și Comunelor” pentru alegerile parlamentare din 28 septembrie 2025.

10. Ulterior, la 25 august 2025, Partidul Politic „Liga Orașelor și Comunelor” a depus la Comisia Electorală Centrală cererea nr. CEC-7/22127 privind modificarea listei de candidați, însoțită de documentele aferente, potrivit căreia candidatul Grigoriev Cătălin (poziția 52) s-a retras, iar lista urmează a fi completată prin avansarea următorilor candidați: Donțu Anatolie (poziția 52), Marinuța Vitalie (poziția 53), Aga Sergiu (poziția 54) și Ciobotaru Elena (poziția 55).

11. Potrivit art. 16 alin. (2) lit. d) din Codul electoral, legiuitorul a instituit două ipoteze autonome de restrângere a dreptului de a fi ales:

- (1) pierderea dreptului de a ocupa funcții publice și
- (2) pierderea dreptului de a exercita funcții de demnitate publică.

Incidența oricăreia dintre aceste ipoteze atrage, ope legis, decăderea din dreptul de a candida pentru o funcție electivă, fără marjă de apreciere din partea autorităților, aspect confirmat în mod constant de jurisprudența contenciosului constituțional.

12. Instanța de fond a subliniat că, prin nota de informare înregistrată la Comisie cu nr. CEC-7/22283 din 28 august 2025, Autoritatea Națională de Integritate a precizat că, potrivit art. 23 alin. (6) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale (în vigoare la data emiterii actului de constatare menționat), persoana supusă obligației de declarare, eliberată sau destituită din funcție în condițiile alin. (3)–(5), este decăzută din dreptul de a exercita o funcție publică ori de demnitate publică, cu excepția funcțiilor electivă, pentru o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii sau încetării de drept a mandatului. Totodată, în cazul în care persoana a deținut o funcție electivă, aceasta nu mai poate ocupa aceeași funcție timp de 3 ani de la încetarea mandatului.

13. În consecință prima instanță a statuat că în mod întemeiat Comisia Electorală Centrală la momentul examinării cererii depuse de Partidul Politic „Liga Orașelor și Comunelor” pentru înregistrarea candidatului la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, a constatat că candidatul Donțu Anatolie era privat de dreptul de a exercita o funcție publică de răspundere, întrunind o condiție de ineligibilitate prevăzută de art. 38 alin. (3) din Constituție și art. 16 alin. (2) lit.d) din Codul electoral. Or, în lipsa îndeplinirii condiției de eligibilitate în cazul candidatului desemnat la poziția nr. 52 pe lista de candidați, atrage excluderea acestuia din listă în cadrul procedurii de verificare a admisibilității.

14. Curtea de Apel Centru a subliniat că Anatolie Donțu nu a probat că Comisia Electorală Centrală ar fi emis un act arbitrar, că i-ar fi restrâns drepturi fundamentale sau că ar fi refuzat neîntemeiat înregistrarea candidaturii.

15. În baza circumstanțelor expuse anterior, instanța de fond a concluzionat că actul contestat este temeinic și legal, urmărește scopul constituțional al protejării integrității procesului electoral și menține sancțiunea prevăzută de lege pentru nerespectarea condițiilor de eligibilitate. La adoptarea acestuia, Comisia a aplicat legea în mod obiectiv, cu respectarea principiilor legalității și proporționalității.

16. Suplimentar, prima instanță a menționat că modificarea listei, prin substituirea candidatului desemnat la poziția nr. 52, a fost realizată cu respectarea cotei minime de reprezentare. Documentele prezentate pentru ceilalți trei candidați desemnați corespund prevederilor Codului electoral și Regulamentului privind particularitățile de desemnare și înregistrare a candidaților la alegerile parlamentare. Lista de candidați, astfel modificată, respectă cota minimă de 40% pentru ambele sexe.

17. În aceste condiții, instanța de fond a considerat întemeiată dispoziția Comisiei Electorale Centrale privind substituirea candidatului de la poziția nr. 52 (Donțu Anatolie) cu candidatul de la poziția nr. 54 (Aga Sergiu).

18. Pe de altă parte, instanța de fond a desconsiderat argumentele invocate în acțiune cu referire la răspunsul Autorității Naționale de Integritate nr. 07/7240 din 13 august 2025, prin care s-ar fi precizat că persoana vizată „este în drept să candideze la orice funcție electivă, cu excepția funcției de primar”. O asemenea corespondență nu este de natură să înlăture constatarea Comisiei Electorale Centrale și nu poate prevala asupra cadrului normativ incident și concluziilor reținute în procedura administrativă.

19. Astfel, Curtea de Apel Centru a statuat că dispozițiile Codului electoral, inclusiv cele referitoare la condițiile de eligibilitate și interdicțiile aplicabile candidaților, prevalează și guvernează participarea la alegerile parlamentare, fiind incidente la momentul depunerii actelor pentru înregistrarea listei de candidați.

20. În prezenta cauză, respectarea condițiilor de eligibilitate stabilite de Codul electoral nu constituie o simplă formalitate, ci o obligație legală expresă, menită să asigure legalitatea și corectitudinea procesului electoral. Orice abatere de la aceste reguli, chiar întemeiată pe dispoziții generale din alte acte normative, nu poate fi admisă, întrucât Codul electoral, în calitate de lege specială, prevalează asupra normelor generale ale Legii nr. 133/2016.

21. În concluzie, instanța de fond a reținut că, în speță, Codul electoral, ca *lex specialis*, stabilește condiții de eligibilitate și interdicții clare pentru candidați, care au prioritate față de prevederile generale ale Legii nr. 133/2016. Întrucât candidatul Anatolie Donțu nu întrunește condițiile de eligibilitate impuse de Codul electoral,

sușinerile întemeiate pe răspunsul Autorității Naționale de Integritate nr. 07/7240 din 13 august 2025 au fost apreciate de către prima instanță ca nefondate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 8 septembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Anatolie Donțu a depus recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii Curții de Apel Centru cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă anularea parțială a Hotărârii CEC nr. 3886/2025, în partea privind excluderea candidatului de la poziția nr. 52 și menținerea acestuia pe lista Partidului Politic „Liga Orașelor și Comunelor” pentru alegerile parlamentare din 28 septembrie 2025.

23. În motivarea recursului Anatolie Donțu a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, totodată a criticat fundamentarea măsurii dispuse de CEC pe actul Autorității Naționale de Integritate nr. 282/09 din 30 iunie 2022 și pe încheierea Curții Supreme de Justiție din 3 aprilie 2024, prin care s-a reținut pretinsa „decădere” din dreptul de a candida, deși ANI a precizat ulterior, prin răspunsul oficial nr. 07/7240 din 13 august 2025, că persoana vizată „este în drept să candideze la orice funcție electivă, cu excepția funcției de primar”.

24. Din această perspectivă, recurentul susține că interpretarea CEC contravine interpretării autorității competente în materie de regimuri de integritate, iar extinderea efectelor actului ANI peste limitele stabilite expres de aceasta excede competenței CEC.

25. Suplimentar, recurentul invocă art. 5 și 6 din Legea nr. 132/2016 pentru a sublinia că doar ANI are competența de a constata și a interpreta incompatibilitățile și interdicțiile, în timp ce CEC nu poate substitui ori amplifica interpretarea oficială oferită de această autoritate.

26. Anatolie Donțu subliniază că măsura excluderii candidatului constituie o restrângere a dreptului de a fi ales ce nu trece testul proporționalității consacrat de jurisprudența Curții Constituționale (HCC nr. 2/2015; HCC nr. 2/2024) și al Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Tănase c. Moldovei, 2010), afectând garanțiile prevăzute de art. 3 din Protocolul nr. 1 la Convenție și având potențial efect discriminatoriu în sensul art. 14 CEDO.

27. În opinia recurentului excluderea unui candidat de pe lista unui partid, cu impact asupra configurației ofertei electorale, este o măsură extremă, admisibilă doar în prezența unor motive grave, clare și individualizate, explicit demonstrate de autoritatea administrativă, ceea ce nu s-ar fi realizat în cauză.

28. Pe latura procedurală, recurentul invocă un deficit de garanții care face măsura imprevizibilă și arbitrară: în lumina HCC nr. 16 din 3 octombrie 2023 și a Avizului consultativ CEDO din 8 aprilie 2022, orice restrângere individuală a

drepturilor electorale trebuie să fie precedată de o procedură contradictorie, cu audierea persoanei vizate și cu o motivare adecvată, de către o autoritate independentă. Or, examinarea dosarului la CEC nu ar fi asigurat aceste exigențe.

29. În plus, arată că, potrivit Regulamentului CEC nr. 1098/2023 (pct. 91, 93, 94), Comisia avea obligația să comunice eventualele neconformități constatate și să permită remedierea lor la etapa de admisibilitate, obligație care nu ar fi fost respectată în cazul candidatului de la poziția 52. Toate acestea ar revela un exces de putere, o lipsă de previzibilitate a criteriilor aplicate și un efect de „veto” nejustificat asupra listei de candidați.

POZIȚIA INTIMATEI

30. Comisia Electorală Centrală a depus referință împotriva recursului înaintat de Anatolie Donțu, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil în temeiul art. 246 alin (2) lit. a¹) din Codul administrativ.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 191 alin. (3) și (5) lit. b) din Codul administrativ:

„Curtea de apel Chișinău (Centru) soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Curtea Supremă de Justiție soluționează: cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

32. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

33. Art. 245 Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, *dacă legea nu stabilește un alt termen.*”

34. Art. 98 alin. (1) pct. 4) din Codul electoral:

„În ordinea procedurii contenciosului administrativ, instanțele de judecată competente examinează acțiunile în domeniul electoral după cum urmează:

Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva actelor judecătorești ale curților de apel adoptate în cadrul litigiilor electorale.”

35. Art. 100 alin. (1) din Codul electoral:

„În perioada electorală, autoritățile competente examinează contestațiile în termen de 3 zile de la depunere, dar nu mai târziu de ziua alegerilor. La examinarea litigiilor electorale, instanțele judecătorești aplică același termen, inclusiv în cadrul procedurilor de exercitare a căilor de atac.”

36. Art. 176 din Codul electoral:

„Alegerile sunt declarate nule dacă în cadrul operațiunilor electorale au fost comise încălcări ale prezentului cod care au influențat rezultatele votării și atribuirea mandatelor. Hotărârea cu privire la declararea alegerilor nule se adoptă de către Comisia Electorală Centrală în baza hotărârilor consiliilor electorale de circumscripție respective.”

37. Art. 193 alin. (3) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători.”

38. Art. 245¹ din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

39. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

40. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată constată că decizia motivată a fost comunicată recurentului Anatolie Donțu prin intermediul poștei electronice la data de 9 septembrie 2025, ora 09:55. Recursul a fost depus la 5 septembrie 2025, ora 18:09, cu respectarea termenului legal prevăzut

de art. 245 din Codul administrativ, coroborat cu art. 100 alin. (1) din Codul electoral.

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

42. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Anotie Donțu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate.

45. Anotie Donțu, în susținerea recursului a indicat doar un temei de admisibilitate prevăzute la art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

46. Referitor la temeiul menționat, Completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu

bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

47. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșeală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

48. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

49. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Anatolie Donțu, conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

50. Criticile recurentului, astfel cum sunt formulate, nu se circumscriu niciunui dintre temeiurile de admisibilitate ale recursului prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ și, prin urmare, nu sunt apte să influențeze admisibilitatea acestuia.

51. În ceea ce privește susținerea recurentului referitoare la „decăderea” din dreptul de a candida, întemeiată pe răspunsul ANI potrivit căruia persoana vizată „este în drept să candideze la orice funcție electivă, cu excepția funcției de primar”, Completul de judecată reține că instanța de fond a examinat detaliat această teză și a constatat că, deși din perspectiva legislației ANI candidatura ar fi, în abstract, posibilă, regimul ineligibilității în alegerile parlamentare este guvernat exclusiv de Codul electoral. În consecință, la etapa înregistrării listei de candidați sunt incidente dispozițiile art. 16 din Codul electoral, care reglementează autonom condițiile de eligibilitate și interzic candidatura persoanelor private de dreptul de a ocupa funcții publice sau funcții de demnitate publică.

52. Susținerea recurentului privind nerespectarea testului de proporționalitate nu influențează admisibilitatea recursului. Măsura nu constituie o sancțiune discreționară, ci aplicarea unei condiții legale obiective (ope legis), prevăzută clar și previzibil de art. 16 alin. (2) lit. d), care urmărește un scop legitim: protejarea integrității procesului electoral și a bunei funcționări a Parlamentului.

53. Referitor la acest aspect, Completul de judecată subliniază că standardele CEDO admit condiții de accesare la funcții electivă, dacă sunt prevăzute de lege, urmăresc un scop legitim și sunt proporționale. În speță, aplicarea uniformă a ineligibilității persoanelor private de dreptul de a ocupa funcții publice/demnitate publică satisface aceste exigențe. Nu se poate reține nici caracterul discriminatoriu: criteriul este obiectiv (existența unei privări consemnate în registre), nu o calitate personală protejată, iar tratamentul este identic pentru toți aflați în aceeași situație juridică.

54. Argumentul recurentului precum că excluderea ar fi „măsură extremă” ce ar necesita demonstrarea unor motive „grave și individualizate” nu este aplicabil în acest cadru. Odată ce ipoteza legală de ineligibilitate este incidentă, autoritatea electorală nu dispune de marjă pentru a „pondera” sau „individualiza” consecința. Verificarea CEC este una de conformitate normativă, nu de oportunitate; „gravitatea” nu se evaluează suplimentar acolo unde legiuitorul a stabilit expres efectul juridic al privării.

55. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

56. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

58. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

59. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins

argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

60. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

61. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei [MC]*, 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

62. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO *Helmers c. Suediei*, 1991, §31, 36).

63. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Anatolie Donțu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă